

Visitasforedrag

Biskop Kari Alvsvågs visitas til Hurdal, Langset,
Feiring, Eidsvoll og Råholt menigheter

05.-11.05 2025

Innledning

Det er knapt mulig å tenke seg en bedre ramme for en visitas til de fem menighetene i Hurdal og Eidsvoll fellesrådsområde enn det jeg fikk oppleve her denne mai-uken.

Naturen er på sitt mest kraftfulle. Alt spirer og grønnes. Himmelen er høy og lys. Fuglesangen er intens. Mjøsa og Hurdalssjøen ligger stille og blå. En vakker ramme om fire innholdsrike visitasdager.

Grunnlovsbygda Eidsvoll har sin helt spesielle plass i vårt lands historie.

Det var sterkt å få besøke demokratisenteret Wergelands hus og den nye utstillingen som tematiserer demokrati, menneskerettigheter og medborgerskap dagen før 80-årsdagen for frigjøringen av Norge. Og på selve 8.mai fikk jeg delta på arrangementet i Trandumskogen hvor Kong Harald holdt en svært god tale som la stor vekt på menneskeverd og å ta vare på minoriteter og utsatte grupper, og på behovet for fortsatt forsoningsarbeid når nye fortellinger og sannheter om krigen og etterkrigstiden kommer fram.

Demokratiets oppgave er å vise i praksis at alle mennesker er like mye verd sa kongen.

Dette er perspektiver jeg også har ønsket å løfte gjennom denne visitasen.

Fordi alle mennesker er skapt i Guds bilde og har den samme ukrenkelige verdi. Jeg har fått møte innbyggere i alle aldre, og i ulike livssituasjoner. Det

har vært inspirerende å se alt det gode kirken bidrar med for å skape Mer himmel på jord for alle som bor og besøker områdene her. Jeg har brukt dagene på å se til kirken i lokalsamfunnet, og vil gjennom dette foredraget oppsummere inntrykk og peke på muligheter og utfordringer som ligger foran.

Det er ikke mulig å få kommentert alle møtepunkter etter en mange dager med tettpakket program, men alt jeg har opplevd vil jeg bære med meg i hjertet og det blir en del av min livserfaring og min biskopsfortelling.

Visitat til to kommuner

Det hører med til sjeldenhetene at en bispevisitat omfatter mer enn en kommune. Det unike med området jeg nå har besøkt er at kirken har valgt å organisere seg med ett felles Kirkelig fellesråd som dekker både Hurdal og Eidsvoll kommune.

Ordningen med fellesråd som opptrer på vegne av soknene kom i 1997 da mange oppgaver knyttet til eiendom, økonomi og personell ble overført fra kommunen til kirken selv, som en følge av den nye kirkeloven i 1996.

Hurdal og Eidsvoll var gjennom en periode med prøvesammenslåing, før en permanent ordning kom på plass 01.01.24.

Som alle endringsprosesser har også denne inneholdt noen utfordringer, men nå er alle jeg har møtt, både i kirke og kommune, svært tilfreds med den nye løsningen. Jeg vil gi honnør og anerkjennelse til alt arbeidet som er lagt ned for å komme dit vi er i dag, og ser i likhet med lokalkirken at dette er et veldig godt strategisk grep her.

En viktig oppgave for et kirkelig fellesråd er å ivareta

gravplassmyndigheten der kommunen ikke selv har overtatt denne

myndigheten,

Dette er et oppdrag kirken har på vegne av storsamfunnet, og der gravplassloven med forskrifter er førende for arbeidet. Det er ikke slik at kirken dermed etablerer en egen virksomhet på siden av egen drift, det er kirkelig fellesråd som er gravferdsforvalter. Det er beskrevet slik i gravferdsloven: *Det organet som etter Kirkemøtets beslutning opptrer på soknets vegne i saker som gjelder drift og forvaltning av gravplasser, er lokal gravplassmyndighet etter denne loven.*

Gravplassene er av stor betydning for mennesker i lokalsamfunnene. Det er derfor med stor glede jeg har sett at gravplassene i Hurdal og Eidsvoll er svært velstelte og innbydende. Jeg hørte og i møtet med de ansatte at de som jobber på dette feltet setter sin ære i at det skal være gode steder å besøke, og at de gjerne slår av en prat med de som kommer for å stelle en grav eller et minneste.

En annen viktig oppgave for fellesrådet er å ivareta **arbeidsgiveransvaret** for alle i staben med unntak av prestene, som har biskopen som arbeidsgiver.

I møtet med hele «storstaben» var det flott å høre at de ansatte satte pris på hverandre, og likte å jobbe sammen. Stabene er spredt på tre ulike kontor, og med ny struktur på samarbeidsområdet vil ulike kulturer måtte tilpasses hverandre. Jeg ser at dette er i godt gjenge, og at staben gir høy score på effektive møter i siste medarbeiderundersøkelse, er et godt signal om god ledelse.

Det er viktig at kirkens ansatte ikke bare har ordinære møter, men at de også kan samles til enkle liturgiske samlinger for å få åndelig påfyll sammen. Morgensangen i Eidsvoll kirke i forkant av de månedlige storstabsmøtene er fint, og jeg vil oppfordre til at man feirer nattverd på

disse.

Som arbeidsgiver har fellesrådet også mulighet til å tilby lærlingplasser på flere områder. Det samme med tilrettelagte arbeidsplasser og samarbeid med kriminalomsorgen om tilbakeføring til samfunnet for tidligere innsatte. Her vil det være fint om kirken tar sin del av samfunnsansvaret.

Et tredje viktig ansvarsområde for fellesrådet er å ivareta **soknenes kontakt med kommunene.**

Under visitasen hadde jeg to svært gode møter med de to kommunenes ordførere, kommunedirektører og deres ledergrupper. Vi hadde på forhånd utfordret kommunene til å si noe om unges oppvekstmiljø, og ønsket fra kirkens side var å snakke om hvordan kirken kan styrke kommunens arbeid med å skape gode lokalsamfunn.

I Hurdal fikk vi en veldig god presentasjon av hvordan det jobbes systematisk og tverrfaglig med forebyggende arbeid og tidlig innsats for å unngå utenforskap. Kirkens arbeid vil ofte befinne seg på nedre trinnet i det som kalles «tiltakspyramiden». Det er her 80-90% av tiltakene befinner seg, og det handler om universell forebygging. Kirken har en stor kontaktflate mot barn og unge, særlig i konfirmantalden. Det var enighet om at arbeid rettet mot foreldregruppen kan samordnes, og at kirke og kommune kan samarbeide om møteplasser for å nå denne gruppen.

Det var svært godt å høre fra kommunen at de er stolte over kirken i Hurdal, og at det sammenslåtte fellesrådet fungerer godt og er blitt mer profesjonelt å forholde seg til for kommunen.

Eidsvoll kommune presenterte også en gjennomgang av hvordan barn og unge har det. Dette er en betydelig større kommune, med store variasjoner mellom de ulike delene av kommunen. I Råholt-området er det stor vekst

av unge, og ungdomsskolen er ikke dimensjonert for det elevtallet man nå har. Både i møte med kommunen og politiet ble det luftet mulighet for at kirken kan tilby sin nærværskompetanse og kapasitet, og være til stede som trygge voksne i skoles friminutter. Dette kan fungere som en stabiliserende faktor i skolemiljøet. I møtet med kirkens ungdomsledere som er elever ved ungdomsskolen, gav disse uttrykk for at det ville være positivt sett fra deres ståsted. Dette må følges opp i etterkant av visitasen. Jeg ber kirkevergen i samarbeid med soknepresten i Råholt ta ansvar for at det skjer.

Kommunens nye avdeling for kultur og medborgerskap presenterte også sin virksomhet. På dette feltet er det mange muligheter for samskaping. Jeg oppfordret kommunen til å finne en måte å skrive inn kirken i omtalen av frivilligheten. Etter at statskirkeordningen ble avviklet og Den norske kirke ble grunnlovsfestet folkekirke, er det et større behov for at folkekirken omtales i planer og beskrivelser. Det handler om at den hverken passer helt inn i begrep som «lag og foreninger», «organisasjoner» eller «private aktører» Mitt forslag er å legge til kategorien «tros- og livssynssamfunn» når man lister opp aktører, og gjerne bruke betegnelsen «Folkekirken» som benyttes i Grunnloven når man særlig skal omtale kirkens virksomhet. Det er grunn for kommunene til å ha høye forventninger til hva folkekirken kan bidra med.

Dersom det blir etablert et nytt kulturråd vil det være naturlig at kirken deltar på bakgrunn av at den er av de virkelig store kulturaktørene i samfunnet. Musikk, sang, historieformidling og pilegrimsarbeid er særlig sterkt her i området.

Folkekirken har på grunn av sin størrelse og sine ressurser et særlig ansvar

for å tale alle tros- og livssynssamfunns sak, og påse at menneskerettighetene når det kommer til livsynsbetjening blir oppfylt. Det vil derfor være nyttig å bli påkoblet kommunens arbeid med nettverk for flerkulturelle foreninger. Jeg ber prosten og kirkevergen ta ansvar for at dette følges opp.

Fra kirkens side ble det uttrykt tilfredshet med begge kommuners prioritering av midler til kirkebyggene.

Så er det en pågående sak om mulig nytt kirkebygg på Råholt. Stor takk til de engasjerte som investerer mye i å få dette på plass. Samtidig er det en prosess med å utvikle Nye Søndre Samfund på Råholt som er tenkt å romme både kultur og annen virksomhet.

Jeg mener det er god grunn til å tenke bedre lokaler for kirkens og kommunens aktiviteter for barn og unge og eldre inn i ett felles bygg med et større livssynsåpent seremonirom der det både kan feires kristne gudstjenester og holdes andre typer seremonier. Jeg deltar gjerne i en videre samtale om dette.

Det var noen temaer som var felles for møtene med de to kommunene, og jeg nevner dem samlet:

Et godt samarbeidsforhold er avhengig av gode relasjoner, faste møtepunkter organisert i et årshjul og skriftlige avtaler.

Jeg vil særlig trekke frem tre områder som er egnet for kortfattede klare avtaler mellom kirke og kommune der gjensidige forventninger kan beskrives, og som kan utvides og konkretiseres på et mer underordnet nivå.

-Skole/barnehage: Gjerne på tre felt: Kirkens bidrag til fagsamarbeid med utgangspunkt i skolens kompetansemål, gudstjenester i barnehage-

/skoletiden og samarbeid om beredskap og krisehåndtering.

-Helse og omsorg: Her kan beskrives både kirkens rolle på institusjoner, og hvordan kirke og hjemmetjeneste kan jobbe sammen for at hjemmeboendes behov for utøvelse av sitt livssyn kan møtes.

-Kriseberedskap: Kirken har nylig vedtatt sin egen KBS (Kirkens beredskapssystem), som gir et godt utgangspunkt for å lage egne planer på kommunenivå. Det er også veldig nyttig at kommunene inkluderer kirken når de øver, og jeg er glad for at kirken allerede er invitert til både beredskapsråd og øvelser.

Når det gjelder beredskap vil jeg også løfte en side ved den som vi ikke alltid har med oss: Det gjelder det som kalles **åndelig og eksistensiell beredskap**. WHO – verdens helseorganisasjon- definerer dette til å handle om tre områder: Verdispørsmål, eksistensielle spørsmål og religiøse spørsmål. Hva er verdifullt for meg, og hva vil jeg sørge over å tape? Hvorfor er jeg her og hva er meningen med det hele? Hva kan religiøs tro og religiøse ritualer bidra med? Kirkens diakoner og prester er trent til å samtale med mennesker om slike spørsmål, og har nærværskompetanse og opptrer alltid som gjester i menneskers liv.

Et samtaleverktøy vi presenterte flere ganger under visitasen er gruppesamtaleopplegget «Meningen med meg». Vi har hentet det fra Svenska Kyrkan, der det er utviklet som et livssynsåpent tilbud.

Målgruppen er primært ungdom, men vi tester det og ut på andre grupper. En-til-en samtaler er tidkrevende, og dette er en måte å kunne nå flere på. Bispedømmet har hatt pilotmenigheter som har høstet gode erfaringer, og jeg vil oppfordre menighetene til å samarbeide med andre om å prøve det ut også her. Det ligger særlig til diakonimedarbeiderne å drive dette framover.

For å utvikle samarbeidet mellom kirke og kommune, er det nødvendig med møtepunkter som tematiserer andre ting enn økonomi. Jeg foreslår at det også legges inn et årlig møte nr.to, der temaet er aktivitet. Her kan fagansvarlige fra begge parter delta, og temaene kan gjerne variere fra år til år. Kommune og kirke er gjensidig ansvarlige for at dette kommer på plass.

Kirkens virksomhet

Siden det er mye godt samarbeid på tvers av menighetene er det naturlig å si noe om arbeidet i soknene samlet, før jeg gir noen innspill til den enkelte menighet.

Kirkemusikk:

Kirkens dyktige musikere er en stor ressurs for både lokalsamfunn og menighet. Jeg fikk under visitasen se mange eksempler på hvordan musikk betyr veldig mye for mange, og hvordan kirken kan være en arena for aktører i alle aldre.

Jeg vil oppfordre til å tenke offensivt og utadrettet i dette arbeidet. Det ligger mange muligheter i å stille ressurser til rådighet for barnehager og skoler. Både lokaler og kompetanse. Kor i SFO-tiden er noe som har vist seg å fungere godt flere steder.

Diakoni:

Øvre Romerike Gatefotball er forbilledlig på alle måter. Det er et resultat av godt samarbeid mellom flere aktører, kommune, Eidsvoll Turn Fotball og kirken, og har klart å hente ekstern finansiering. Det er et svært vellykket livsmestrings-prosjekt som gjennom sosialt samvær, trening og ernæring bidrar til bedre liv for flere. Jeg fikk være med på trening og lunsj, og fikk

mange gode historier fra spillerne om hva dette betyr i hverdagen.

Dette prosjektet kan gjerne fungere som mal for andre diakonale tiltak. Der brukerens behov står i sentrum, og der kirken kan bidra med klok nestekjærlighet for at alle skal oppleve seg som verdifulle individer. Jeg støtter forslaget i visitasinnberetningen om å etablere et felles diakoniutvalg for hele fellesrådsområdet. Det kan styrke samarbeid og bidra til nyskapning og kompetanseheving. Diakonien bør alltid samhandle med andre frivillige eller offentlige aktører.

Gudstjenester og kirkelige handlinger.

Flere av menighetene har tematisert utfordringen med gudstjenestedeltakelse på alminnelige søndager. Dere er ikke alene om det. Vi fikk et dropp under korona, og det merker vi fortsatt. Det er et viktig arbeid å skape gode anledninger til å delta. Her har dere selv mange gode eksempler gjennom ulike former for temagudstjenester, involvering av ulike lag, foreninger og musikalske aktører. God representativitet i bruk av frivillige i gudstjenestene er også en faktor her. Under møtet med frivilligsentralen kom ideen om å invitere demenskooret til å synge i en gudstjeneste opp, og det kan kombineres med å lage demens-vennlige gudstjenester. Dette gjennomføres jevnlig flere steder i Borg, med stort hell.

Så vil jeg minne om at kirken møter langt flere mennesker i gudstjenestelige handlinger enn de som kommer til kirke søndag. I gravferd og vielser, og i dåp utenfor høymessen, forkynnes evangeliet for like mange enkeltpersoner som i hovedgudstjenestene her i området. Dette er av folkekirkens styrke, at vi møter mennesker i alle livssituasjoner, og formidler håp, glede, tro og trøst.

Undervisning og læring

Det er gledelig å se at oppslutning om konfirmasjon er god i Hurdal og Eidsvoll. Det er svært viktig å prioritere det når ressursene skal fordeles. Felles «egenprodusert» leir i to runder er nylig etablert, og vi vet hvor viktig en god leiropplevelse er for konfirmantene. Ta godt vare på ungdomslederne, og la gjerne noen av dem representere dere på Borgs ungdomsting første helgen i mars.

Kirken har nylig fått ny overordnet plan for undervisning og læring. I møtet med de ansatte som jobber på dette feltet snakket vi om hvordan man kan komme i gang med å implementere den nye planen. Dette er en anledning til å stoppe opp og gjøre et godt strategisk arbeid i tråd med de nye føringene. Det skal skapes aktivitet for midlene som tilføres, både dømte og andre interesserte er målgruppe, og samarbeid med skoler og barnehager er fra nå av en del av kirkens undervisningsarbeid. Jeg vil oppfordre til å sette dere godt inn i den nye planen, komme i gang med de nye rapporteringsrutinene ved å bruke «Kirka vår» og ha breddeperspektivet høyt oppe i bevisstheten. Et godt blikk på hvordan ansatt-ressursene best kommer innbyggerne til gode, er helt nødvendig

Administrasjon og ledelse

Den norske kirke har den siste tiden vært tvunget til å nedbemanne både i Kirkerådets sekretariat og i bispedømmenes administrasjon. Det har vært et mål å skjerme førstelinjetjenesten, samtidig som man må opprettholde en tilstrekkelig administrativ kapasitet. Det har ikke vært mulig i Borg, og ti prestedstillinger er nå faset ut. Det er derfor nå nødvendig å gjøre en vurdering lokalt av hvordan ressursene brukes. Prost og kirkeverge oppfordres til å samhandle om en gjennomgang av dette. En mulig inngang til dette er å se på den nye tilskuddsordningen for kirkens tilskudd til

diakoni, undervisning og kirkemusikk. Den skal endelig behandles av Kirkerådet denne måneden, men vi vet fra høringsrunder og tidligere vedtak på Kirkemøtet at det skal legges mer vekt på at tilskuddene **skaper aktivitet**. Det er fellesrådet som forvalter disse midlene, og jeg vil oppfordre til at rådet kan bruke anledningen til også å ta dette perspektivet på hele sin virksomhet. Så er det også en viktig jobb å synliggjøre for de kommunale bevilgende myndigheter, og for lokalsamfunnene, at det skapes aktivitet som kommer innbyggerne til gode.

Dette handler også om **kommunikasjon**, et viktig felt som trenger god ledelse og en klar strategi. Den norske kirke har nylig lansert en ny kommunikasjonsstrategi, og jeg oppfordrer menighetene til å gjøre seg kjent med den. Nasjonal satsing på dette feltet er til for å forsterke lokalkirkens arbeid!

Menighetene

Jeg har under visitasen hatt gode og inspirerende møter med fem engasjerte menighetsråd. Det er utrolig flott å merke den kjærligheten til lokalkirken rådsmedlemmene uttrykker.

I alle møtene var vi innom strategiarbeid. Jeg vil oppfordre til at rådene samarbeider om ny strategiplan. Bruk gjerne Borg's plan som et utgangspunkt, og prioriter satsinger og tiltak på de områdene i «ni-ruteren» dere velger ut. Kirkemøtet har lansert en ny måte å tenke om planarbeid på, der man i stedet for å ha omfangsrike lokale sektorplaner for de enkelte fagfelt samler alt i det digitale verktøyet Kirka vår. Det gir en mye bedre oversikt som både rådsmedlemmer og ansatte skal ha tilgang til. Prosessen med ny plan for kirkelig undervisning og læring gjør at dette

feltet allerede er godt i gang med å jobbe på denne måten, og jeg vil oppfordre dere til å ta det i bruk på hele menighetenes virksomhet. Prost og kirkeverge er viktige for å samordne planene for hele området, slik at de ansatte best mulig kommer alle fem menigheter til nytte.

Hurdal:

Jeg er imponert over arbeidet med å reise «Kirketunet», og gleder meg over aktivitetene der. Rom er viktig, og dere har skapt en flott møteplass med lav terskel. Det er mye godt samarbeid med andre aktører, og det forsterker arbeidet, slik søndagsskolen som drives på Hurdal Verk Folkehøgskole er et eksempel på. Menigheten har mye godt arbeid for voksne, og som menighetsrådet selv påpeker i sin siste årsmelding er det behov for å tenke nytt om tilbud til barn, ungdom og barnefamilier. Husk å være brukerorientert i en slik prosess; ha alltid noen i den tenkte målgruppen med i planarbeidet! Menigheten har et godt arbeid med både babysang og konfirmasjon, og dette er et flott utgangspunkt for å jobbe videre. Og igjen: Coopere semper! Samarbeid alltid!

Langset:

Planene om å oppgradere Langset kapell til et mer brukervennlig lokale er spennende. I møtet med menighetsrådet var dette et viktig tema, og jeg ser frem til å se resultatet av det store engasjementet som ligger bak, Sangkvelden jeg fikk være med på er et eksempel på kirkens brede kontaktflate mot kultur- og musikkliv. Det har stort potensiale til å berike gudstjenestelivet, og det er det bare å fortsette å arbeide med.

Feiring:

I små lokalsamfunn blir kirken fort den viktigste lokale markøren. I Feiring stiller man opp for kirken sin. Her er det dugnad, grøttest og vaffeltorsdag.

Fortsett det gode arbeidet med å ha en åpen kirkedør med både vaffelservering og mulighet for en rolig stund. Det er også nyttig å se på hvordan man kan «være der folk er» som det står i kirkens strategiplan. Feiring videregående skole ligger i menigheten, og under besøket der snakket vi om hvordan menighetene kan samarbeide om å ha tilbud rettet mot elevene der. 100 av dem bor fast i Feiring! For dem som går på Barne- og ungdomsarbeiderfag kan lærlingplass eller praksis i kirken også være en mulighet.

Eidsvoll:

Menighetsrådet i Eidsvoll har planmessig arbeid med frivillighet som satsingsområde, og jeg fikk høre om prosessen de ser for seg i utviklingen av dette i møtet med dem. Her er det allerede gjort et meget godt forarbeid, og jeg vil oppfordre rådet til å invitere de andre menighetene til et samarbeid om dette, for her har alle et potensiale for vekst. Det er også fint å inkludere lag og foreninger i nærmiljøet til å tenke sammen om dette.

Råholt:

Den største og mest drabantbypregede menigheten i fellesrådsområdet har et menighetsråd som uttrykte et stort ønske om være en kirke som betyr noe for lokalsamfunnet. Det gjør dere allerede på mange måter, med gode konfirmanttall, baby- og småbarnssang som når mange, og fine arrangementer i kirken og på menighetshuset. Jeg vil oppfordre rådet til å tenke enda mer på hvordan kirken kan være der folk er, og hvordan ressursene kan brukes godt også på andres arenaer.

Avslutning:

Jeg vil takke for en innholdsrik og inspirerende uke her i Hurdal og Eidsvoll, der jeg har fått oppleve kirken i lokalsamfunnet. Her er det engasjerte rådsmedlemmer, frivillige og ansatte med store varme hjerter som brenner for å skape «Mer himmel på jord». I vår strategi har vi tre mål som jeg ser dere bevisst eller ubevisst arbeider for å nå sammen:

At kirken:

- åpner rom for tro
- er der livet leves
- er mer for flere

Jeg avslutter med et sitat fra et av menighetsrådsmedlemmene jeg møtte som sier noe om dette:

«Jeg blir så glad bare jeg ser skiltet med «Åpen kirke» stå ute foran kirken, selv om jeg selv ikke har tid til å gå innom akkurat nå»

Kirken skal ha åpne dører på vei inn, men det er og viktig at de er åpne slik at evangeliet strømmer ut i verden! Når gudstjenesten er til ende, og kirkens dører åpnes på vid gap, da flyter håpet ut på kirkebakken, nedover gatene, inn i alle bygg og hus og utover enger og jorder og over fjell og langs med fjorder, og ikke et sted er uten Guds kjærlighet og uten Guds håp. Kirken en håpsbevegelse. Fordi den treenige Gud har sendt kirken til verden. Fordi kirken er fylt av Guds skapende og frigjørende kraft. Den som skyver kirkens dører åpne, og som flommer ut i verden og gir liv, lys, kjærlighet, tro og håp

Kari Alvsvåg

Biskop i Borg

Mer himmel på jord

Strategiske mål for Den norske kirke i Borg
I perioden 2022–2029 vil vi at:

1. Den norske kirke er synlig i samfunnet, oppleves relevant og engasjerer seg i menneskers liv.
2. Flere opplever tilhørighet og fellesskap ved å søke dåp, konfirmasjon og delta i barne- og ungdomsaktiviteter
3. Flere deltar i og opplever gudstjenester, kirkelige handlinger og kirkelige møteplasser som inkluderende og trosstyrkende fellesskap.

Den norske kirkes strategi for 2022–2029	 Kirken åpner rom for tro	 Kirken er der livet leves	 Kirken er mer for flere
 Kirken for den enkelte	Forkynner evangeliet til mennesker gjennom hele livet	Styrker kirken som kulturarena og forvalter av kulturarv for alle generasjoner	Gir tilhørighet og skaper gode møteplasser og fellesskap fysisk og digitalt
 Kirken i samfunnet	Fremmer verdier som utfordrer og som bygger et godt samfunn for alle	Bidrar til å virkeliggjøre bærekraftsmålene – lokalt, nasjonalt og globalt	Motvirker utenforskap og utforsker nye måter å være kirke på
 Kirken som organisasjon	Styrker gjennom sin organisering en levende og nærværende folkekirke	Samhandler med organisasjonslivet, andre tros- og kirkesamfunn, offentlige, private og ideelle aktører	Skaper mangfoldig, rekrutterende og inkluderende arbeidsplass og frivillighetsarena

Den norske kirke er en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, som vitner i ord og gjerning om frelse, frihet og håp i Jesus Kristus.

DEN NORSKE KIRKE

Borg bispedømme